

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Dnia 29 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego P. T. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego J. T.

przeciwko D. S.

o alimenty

1. zasądza od pozwanej D. S. na rzecz małoletniego powoda P. T. ur. (...) w G. tytułem alimentów kwotę po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie płatnych z góry do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda J. T. do dnia 10 – ego każdego miesiąca wraz ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej raty za okres od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia 30 lipca 2015 roku,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. nakazuje pobrać od pozwanej D. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych,
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 930/14

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2014 roku małoletni P. T. działający przez ojca J. T. złożył przeciwko swojej matce D. S. pozew o alimenty w wysokości 1500 zł miesięcznie płatnych do rąk ojca J. T. w formie przelewu pocztowego do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 15 lipca 2014 roku.

W uzasadnieniu wskazano, że małoletni powód jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...). Dalej wyjaśniono, że małoletni zmienił miejsce pobytu i od 15 lipca 2014 roku zamieszkał wraz z ojcem, który przejął nad nim opiekę. Matka powoda wyraziła zgodę na powyższe. Strona powodowa wskazała, że cały ciężar utrzymania i wychowania powoda spoczywa na jego ojcu. Obecnie małoletni powód uczęszcza do gimnazjum i ma duże potrzeby w zakresie wyżywienia, odzieży, pomocy szkolnych, zajęć pozalekcyjnych, korepetycji i wydatków na leczenie ortodontyczne. W pozwie wskazano również, że pozwana prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług brokerskich oraz jest biegłym sądowym. Do pozwu dołączono spis kosztów utrzymania małoletniego powoda, z którego wynika, iż zdaniem powoda jego koszt utrzymania wynosi 3002,64 zł miesięcznie.

/pozew – k. 2-3/

W dniu 19 stycznia 2015 roku małoletni powód wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez zasądzenie od pozwanej tytułem alimentów kwoty po 1500 zł miesięcznie.

/wniosek o zabezpieczenie – k. 21/

W dniu 7 kwietnia 2015 roku tut. Sąd wydał postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia, na podstawie którego pozwana została zobowiązana do łożenia na rzecz małoletniego powoda na czas trwania postępowania alimentów w wysokości po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 19 stycznia 2015 roku. W pozostałym zakresie wniosek oddalono.

/postanowienie z dnia 7.04.2015 r. – k. 26-27/

W dniu 30 czerwca 2015 roku pozwana złożyła odpowiedź na pozew, w której uznała żądanie pozwu do kwoty po 400 zł miesięcznie za okres od 1 września 2014 roku do 31 lipca 2015 roku.

/odpowiedź na pozew – k. 33-35/

W dniu 21 września 2015 roku wpłynął wniosek pozwanej D. S., w którym wniosła o uchylenie postanowienia tut. Sądu z dnia 7 kwietnia 2015 roku poczynając od 1 sierpnia 2015 roku z uwagi na zmianę miejsca pobytu małoletniego powoda i powrót małoletniego do miejsca zamieszkania matki. Ponadto wniosła o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku P. M. o sygn. akt Kmp 60/15 do czasu rozpoznania wniosku o uchylenie zabezpieczenia. W uzasadnieniu swojego wniosku pozwana podała, że małoletni powód od 31 lipca 2015 roku przebywa z matką w jej miejscu zamieszkania.

/wniosek o uchylenie zabezpieczenia – k. 69-70/

Postanowieniem z dnia 29 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV RNsm 1160/15 tut. Sąd oddalił wniosek J. T. o wydanie małoletniego P. T..

/postanowienie z dnia 29.10.2015 r. w sprawie o sygn. IV RNsm 1160/15 – k. 123/

Tutejszy Sąd na mocy wyroku z dnia 29 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 931/14 pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 9 marca 2012 roku wydanego w sprawie o sygn. III RC 353/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 12 marca 2012 roku, mocą którego J. T. został zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniego P. T. tytułem alimentów kwotę po 800 zł miesięcznie płatną do rąk matki małoletniego D. S. poczynając od dnia 9 marca 2012 roku do 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia za okres od dnia 15 lipca 2014 roku do 30 lipca 2015 roku. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

/ wyrok z dnia 29.10.2015 r. w sprawie o sygn. IV RC 931/14 – k. 125/

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016 roku tut. Sąd oddalił wniosek pozwanej D. S. o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego P. M. przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku o sygn. akt Kmp 60/15.

/postanowienie z dnia 12.01.2016 r. – k. 78/

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2016 roku tut. Sąd uchylił swoje postanowienie z dnia 7 kwietnia 2015 roku wydane w sprawie o sygn. IV R 930/14 za okres od dnia 1 sierpnia 2015 roku.

/postanowienie z dnia 4.02.2016 r. – k. 127/

W piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu w dniu 4 lutego 2016 roku pozwana uznała żądanie pozwu co do zasady za okres od dnia 15 lipca 2014 roku do 30 lipca 2015 roku. Nadto wniosła o przekazanie sprawy do sądu właściwego według miejsca zamieszkania pozwanej i jej małoletniego syna tj. do Sądu Rejonowego w Elku.

/pismo – k. 143-144/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni P. T. ur. (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). W okresie od 15 lipca 2014 roku do 30 lipca 2015 roku małoletni powód mieszkał wraz z ojcem i to on sprawował nad nim bezpośrednią pieczę. Powód mieszkał wówczas wraz z ojcem w mieszkaniu należącym do babci powoda. Matka powoda wyraziła zgodę na powyższe. Następnie małoletni powód w nocy z 30 na 31 lipca 2015 roku uciekł od ojca i zamieszkał wraz z matką w E.. P. T. w okresie gdy mieszkał u ojca był uczniem gimnazjum. Małoletni uprawiał windsurfing. Nadto leczył się ortodontycznie.

Na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego składały się następujące wydatki: wyżywienie 500 zł, zakup odzieży i obuwia 150 zł, wydatki szkolne 50 zł, rozrywka 100 zł, leki 30 zł, środki higieny i kosmetyki 80 zł. Dodatkowo do powyższego należy zaliczyć koszty związane z utrzymaniem mieszkania przypadające na powoda 225 zł oraz koszty związane z uprawianiem windsurfingu, w tym, składka w klubie żeglarskim 270 zł. Łączny koszt utrzymania powoda wynosi ok. 1400 zł miesięcznie.

Ojciec powoda J. T. jest brokerem, ma licencjat w zakresie ubezpieczeń. Pełni on funkcję prezesa zarządu w spółce, której wyłącznym udziałowcem jest jego brat. J. T. pracuje głównie w branży budowlanej jako pracownik fizyczny z wynagrodzeniem w wysokości około 1500 zł. Poza powodem ma na utrzymaniu syna, na którego płaci alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie. Wobec J. T. została wszczęta egzekucja komornicza z uwagi na fakt, iż nie płacił alimentów na małoletniego powoda zasądzonych na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Elku z dnia 9 marca 2012 roku, sygn. akt III RC 353/11.

/dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 9, postanowienie z dnia 6.12.2013 r. – k. 41, pismo z dnia 02.12.2013 r. – k. 42, pismo z dnia 26.06.2014 r. – k. 44/.

Pozwana D. S. z wykształcenia jest ekonomistką. Prowadziła działalność gospodarczą jako broker ubezpieczeniowy. Nadto pozwana jest biegłym sądowym przy Sądzie Okręgowym w Olsztynie w zakresie ekspertyzy pisma. W 2015 roku pracowała na terenie Francji. Pozwaną na mocy decyzji z dnia 18 sierpnia 2015 roku uznano za osobę bezrobotną i odmówiono przyznania prawa do zasiłku. Następnie D. S. na mocy umowy o pracę na okres próbny z dnia 1 października 2015 roku została zatrudniona na stanowisku szkutnik – laminarz. Pozwana na mocy umowy o pracę z dnia 21 grudnia 2015 roku została zatrudniona na stanowisku szkutnik – laminarz na czas określony z wynagrodzeniem zasadniczym brutto w wysokości 1850 zł.

Powiatowy Urząd Pracy w E. dysponował ofertami pracy dla kobiet bez wyuczonego zawody z miesięcznym wynagrodzeniem –w wysokości najniższego wynagrodzenia.

/dowód: zaświadczenie z GUS – k. 7, decyzja z dnia 18.08.2015 r. – k. 101, zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 117, umowa o pracę z dnia 21.12.2015 r. – k. 97, informacja PUP w E. k.135./

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na złożonych przez strony do akt dokumentach. Wiarygodność dokumentów nie była w toku procesu przez strony kwestionowana, nie budziła też wątpliwości Sądu. Z uwagi na niestawiennictwo stron na rozprawie w dniu 29.02.2016 r. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron. Oddalono także wniosek pozwanej o przesłuchanie małoletniego powoda w charakterze strony, gdyż w ocenie Sądu było to zbędne. Małoletni był na utrzymaniu ojca i to ojciec miał wiedzę na temat kosztów utrzymania powoda. Udział małoletniego na rozprawie w kolejnej sprawie toczącej się z udziałem jego rodziców w cenie Sądu był zbędny.

Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka B. W. na okoliczność kosztów ponoszonych przez powoda związanych z uprawianiem windsurfingu, ponieważ powyższe koszty nie były kwestionowane przez pozwaną.

Stosownie do art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do alimentowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej możliwości majątkowe i zarobkowe osób do alimentacji zobowiązanych, w tym wypadku obojga rodziców małoletniego powoda (art. 135 § 1 k.r.o.). Obowiązek alimentacyjny może być także realizowany przez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka, stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69).

W ocenie Sądu roszczenie małoletniego powoda częściowo zasługiwało na uwzględnienie. Rozstrzygając o obowiązku alimentacyjnym pozwanej Sąd miał na względzie, że małoletni powód mieszkał z ojcem w okresie od 15 lipca 2014 roku do 30 lipca 2015 roku zatem za ten okres należało zasądzić alimenty od pozwanej. Wtedy to bowiem nie sprawowała ona bezpośredniej opieki nad powodem, dobrowolnie nie łożyła na jego utrzymanie.

Bezspornym jest, że do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda należy wliczyć koszty żywienia, środków higieny i czystości oraz odzieży, a także jego udział w opłatach mieszkaniowych. Zważyć należy, że ojciec powoda ocenił koszty utrzymania małoletniego na poziomie 3.000 zł, co w ocenie Sądu jest kwotą zawyżoną i nie udowodnioną, w szczególności koszty wyżywiania w kwocie 1500 zł miesięcznie były znacznie zawyżone. W ocenie Sądu ojciec powoda nie mógł przeznaczyć na wyżywienie syna 1500 zł, chociażby z tej przyczyny, że jego deklarowany dochód wynosił 1500 zł miesięcznie. Albo ojciec powoda zaniżał swój dochód, albo znacznie zawyżył koszty utrzymania małoletniego powoda. W związku z brakiem przedstawienia odpowiednich dowodów na poparcie kosztów wydatkowanych na małoletniego Sąd ustalił, że miesięczny koszt utrzymania małoletniego to kwota na poziomie ok. 1.400 zł. W ocenie Sądu kwota ta jest adekwatna do wieku dziecka, i jego potrzeb, obejmuje także dodatkowe zajęcia sportowe.

Oceniając możliwości majątkowe matki powoda Sąd miał na względzie, że uznała ona co do zasady powództwo za okres od 15 lipca 2014 roku do 30 lipca 2015 roku w kwocie nie wyższej niż 400 zł. Podkreślić należy, że we wskazanym okresie pozwana przez większość czasu przebywała we Francji, przy czym nie wiadomo jakie osiągała tam zarobki. Dokumenty dotyczące zatrudnienia przedłożone przez pozwaną dotyczą okresu już po 30 lipca 2015 roku. Oceniając możliwości zarobkowe pozwanej we wskazanym wyżej okresie Sąd posiłkował się zatem danymi udostępnionymi przez powiatowy urząd pracy, gdzie w większości ofert pracodawcy proponowali najniższe wynagrodzenie. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że obowiązek alimentacyjny pozwanej wyczerpuje się kwotą po 500 zł miesięcznie.

Mając na uwadze z jednej strony koszty utrzymania powoda oraz możliwości zarobkowe pozwanej Sąd uznał, że w okresie od 15 lipca 2014 roku do 30 lipca 2015 roku miała ona możliwości partycypowania w kosztach utrzymania syna w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Stąd też na zasadzie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

Uznając, że kwota żądanych alimentów ponad 500 zł przekracza możliwości zarobkowe pozwanej Sąd na mocy art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. a contrario oddalił powództwo małoletniego powoda w części. Na tej samej podstawie Sąd oddalił powództwo małoletniego przeciwko pozwanej za okres po 30.07.2015 r., gdyż wówczas małoletni ponownie zamieszkał z pozwaną.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 22 k.p.c.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Odnosząc się do pisma procesowego pozwanej nadanego faxem w dniu 26.02.2016 r. zawierający wniosek o odroczenie terminu rozprawy, pismo to nie zostało dołączone do akt sprawy przed rozprawą w dniu 29.02.2016 roku i z tego powodu na tej rozprawie nie była podjęta decyzja odnośnie wniosku pozwanej o odroczenie terminu rozprawy. Nadmienić należy, że w protokole rozprawy z dnia 04.02.2016 r. został odnotowany fakt wpływu wniosku pozwanej o odroczenie tego terminu rozprawy. Zaznaczyć należy, że do swojego pisma usprawiedliwiającego nieobecność pozwana załączyła zaświadczenie lekarskie L4 o niezdolności do pracy w okresie od 22 lutego 2016 roku do 29 lutego 2016 roku. Nie można pominąć tego, że zgodnie z art. 214¹ § 1 k.p.c. usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby stron wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu wystawionego przez lekarza sądowego, czego pozwana nie uczyniła.

Na rozprawie w dniu 29.02.2016 r. oddalono wniosek pozwanej o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Elku. Sąd miał na względzie treść przepisu art. 15 § 1 k.p.c., zgodnie z którym sąd właściwy w chwili wniesienia pozwu pozostaje właściwy aż do ukończenia postępowania, choćby podstawy właściwości zmieniły się w toku sprawy. Przepis ten statuuje zasadę utrwalenia (ciągłości) właściwości sądu. Wyraża się ona w tym, że chwilą miarodajną dla oceny właściwości sądu jest chwila wniesienia pozwu. Jeżeli powód wnosi pozew do sądu właściwego, to późniejsze zmiany podstawy właściwości nie prowadzą do zmiany właściwości. Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że tutaj Sąd był właściwy w chwili wniesienia pozwu bowiem miejscem zamieszkania osoby uprawnionej był wówczas Gdańsk.